

[Aksel Larsen.]

skabt ude på landet, jeg har læst det i en provinsavis, men jeg har ikke noget imod at bruge det, fordi tilskuddene i princippet virker som en art socialhjælp. Man siger, at disse landbrugere ikke kan klare sig selv — nogen af dem kan måske, nogen kan ikke; og der er kun den forskel på den socialhjælp, man kan få ved at henvende sig til det sociale udvalg eller i byerne til socialkontoret, og så den socialhjælp, der her ydes, at hvis man vil søge socialhjælp hos det sociale udvalg, skal man komme med en individuel ansøgning og kan så eventuelt få bevilget hjælp, men her bliver hjælpen generelt sendt ud til alle uden hensyn til, om de trænger til den eller ej. Jeg anser det for principielt betænkeligt, ja, skadeligt, at gå den vej, og selv om jeg er nødt til at sige — for jeg må jo bøje mig for kendsgerningerne — at jeg ikke kan anse det for fuldkommen uforståeligt, at visse organisationsledere slutter forlig med regeringen om noget sådant, og selv om jeg forstår den panik, der har grebet regeringen, og som fik den til at gå ind på dette her, forstår jeg ikke, at flertallet af Danmarks praktiske landbrugere vil finde sig i at blive behandlet på den måde, at nu skal de have tilsendt et årligt tilskud fra statskassen.

Det er imidlertid også betænkeligt af en anden grund. Det er betænkeligt, for når man nu vedtager 2 år i træk at sende ikke landbruget, men landbrugerne — eller de allerfeste af dem, for der er nogle af dem, nemlig de mindste, der skal undtages, de skal ingenting have — 212 mill. kr. årlig og desuden vil yde dem 38 mill. kr. i såkaldt refusion af de amtskommunale ejendomsskatter — som flertallet af landbrugere formodentlig ikke har betalt, hvilket altså rent praktisk vil sige, at de ikke skal betale dem — så løber man den risiko, at landbrugerne efterhånden bliver — ja, undskyld udtrykket — demoraliseret. De vil regne med, at ordningen vil fortsætte i de kommende år. De vil sige: vi skal hvert år have 250 mill. kr. af statskassen til deling. De vil kalkulere med det som en ordinær indtægt. Det kan komme til at dreje sig om gennemsnitlig 1 400-1 500 kr. pr. brug, har man sagt mig. Nu vil landbrugerne kalkulere med, at de fremtidig får gennemsnitlig 1 400-1 500 kr. årlig tilstillet af stats-

kassen. De vil lade det gå ind i deres driftsberegninger og sige: så kan foretagendet forrente disse penge; det vil føre til stigende ejendomspriser.

Det samme vil ske med de 38 mill. kr. i såkaldt refusion af de amtskommunale ejendomsskatter; det bliver for øvrigt en meget indviklet sag at regne det ud, for disse ejendomsskatter svares ikke blot af landbrugere, men også af andre ejendomsbesiddere, som ikke driver landbrug. Man får sikkert i ministeriet og andetsteds stort besvær med at regne ud, hvem der skal have refusion, og hvem der ikke skal have refusion. Men reelt ophæves denne del af landbrugets ejendomsskattebyrde, og det fører naturligvis til en øjeblikkelig kapitalisering i form af stigende priser for ejendommene i handel og vandel.

Det samme vil ske, når man ved lov siger, at nu skal flæskeprisen stige med 50 øre pr. kg; det siger man ikke i den oprindelige affattelse af lovforslaget, der var noget mærkværdig, men vi fik forklaret, at det skulle forstås derhen, at landbruget skulle have 50 mill. kr. mere om året ved hjælp af en forhøjelse af flæskeprisen på hjemmemarkedet. Det er imidlertid lavet om i et ændringsforslag fra flertallet, således at der nu står, at der lægges en afgift på flæsk o. lign. til brug på hjemmemarkedet på indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit. Jeg ved godt, at jeg ikke er universitetsuddannet filolog, men jeg mener, at jeg nogenlunde kender og behersker det danske sprog, og jeg har endnu ikke kunnet begribe, hvordan man skal forstå dette „indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit“. Jeg kunne forstå det, hvis man sagde „50 øre pr. kg i gennemsnit“, og jeg kunne forstå det, hvis man sagde „indtil 50 øre pr. kg“; men „indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit“, det bekender jeg blankt, at det forstår jeg ikke. Det, jeg imidlertid har begrebet, er det, man har forklaret mig, at meningen med den nye formulering — den være aldrig så sprogligt kunstig — er den at give ikke 50 mill. kr., men 70 mill. kr. til landbruget; det vil altså sige, at landbrugsforliget hæves fra 425 mill. kr. til 445 mill. kr. med denne kunstige prisforhøjelse på flæsk.

Jeg tillader mig at mene, at de fleste landbrugere vil regne med, at når folketinget én gang har lavet det nummer, så